

je prvič državna oblast posegla v to pravno razmerje, dočim se poprej zanje ni brigala. Še globlje in odločneje je v to zadevo posegla država z obrtno novelo z dne 8. marca 1885., s katero je korenito predrugačila in preuredila prej imenovanega zakona šesto poglavje. Kdor prestudira te določbe, zapazi hitro, da ima vsaka izmed njih dvojen značaj, na jedni strani ima privatnopravni značaj, na drugi strani pa jednopravni. Pogodbena svoboda kontrahentov je v mnogih ozirih omejena, in sicer izvirajo vse te omejitve iz socialno-političnih nagibov. Naj pregledamo katerokoli določbo šestega poglavja, vsaka priča, da se je vprašanje o mezdah itd. presojalo z javnopravnega stališča, tako določa o delavskem času, o odpovedi, o mezdah, o vajencih, o delavskih knjižicah, o delavski pogodbi itd.

Dejstvo je, da se je razvilo glede razmerja mej delodajalci in delojemalci neko specialno pravo in naravno je, da se za prepire, izvirajoče iz tega specialnega prava, ustanovi tudi specialno sodišče. Novo materialno pravo mora pač šele tedaj priti do veljave, če se omo- goči njega izvojevanje. (Konec sledi.)

Kmetijstvo.

Križi in težave soseda Antona z živinskimi boleznimi.

Napihnjene krave.

Krma je spomladi skoraj vsa pošla. Krave niso toliko dobivale hrane, kakor v jeseni ali po zimi. Mrzline v aprilu in maju so ovirale rastilo trave jako nevarno.

Sedaj pa je bilo ven s postom, kajti ravnokar pe- ljejo prvi voz detelje v dvorišče.

S slastjo so snedle Antonove krave jim dano hrano.

Kmalu je bilo manj detelje. Poznalo se je, da so bile krave prav lačne. Cel kup slastne detelje je pošel.

Neka rdečkasta krava se prav odlikuje s svojo požrešnostjo; zgrabi deteljo in jo požre čim najhitreje, tako da bi dobila še malce detelje tudi od bližnje krave. Končno so krave snedle dano jim hrano do zadnje mrve. Niti peresca ni ostalo več v drogu. Kakor se zdi, niso še krave popolnoma zadovoljne. Na hodniku v hlevu bilo je še en kup detelje; krave so se na vso moč prizadevale, da bi še kaj detelje dobile. Krava, ki se je prej odlikovala s svojo požrešnostjo, stopi celo v drog in poskuša deteljo izmakniti.

V tem pride dekla v hlev in zapazi prizadevanja živalij in misli si, naj se krave sedaj najedo, ker imajo in naj se odškodujejo za pičlo hrano zadnjih mesecev. Hitro prime nekaj detelje in napolni počasi že drugikrat drog z deteljo.

Kmalu so pojedle kravo tudi to omelce detelje, a sedaj so bile popolno nasičene.

Z veseljem je opazovala dekla zadovoljne krave. Tako obokane lakotnice ni še vidla nikdar pri kravah.

Potem je odšla po svojih opravkih po hlevu Naen- krat se začuje tiho ječanje. Gleda, katera krava ječi, ter najde, da ječanje prihaja od rdečkaste krave, katera je držala glavo nekaj najprej. Na obeh straneh lakotnic je trebuh sila obokan.

Krava je napihnjena tako, da se je bati razpočenja. Dekla ogledava nekaj časa rdečkasto kravo. Ječanje po- staja hujše, istotako je krava nemirna. Strahopetno sto- pica sem ter tje, tudi se končno vleže na tla, a ravno v ležanju ne najde uboga para miru. Hitro skoči po konci, omahuje ter preti z padcem.

Sedaj poprime deklo strah in groza. „Kravi nekaj manjka“, zakriči ter steče iz hleva na dvorišče, kjer go- vori Anton s sosedom. V kratkih besedah je naznanila prigrudljaj, ki je razburil Antona tako, da bi skoraj padel v omedlico, ko je namreč zagledal zdaj bolno, pred pol ure pa še popolno zdravo kravo. Ta leži na desni strani, njene štiri noge štrle od nje, ter skuša dihati.

Še nekaj brezpomočnih minut, potem je zgubljena krava, ki bi vsled napihnenja razpočila. Le momentno ravnanje jo reši nagle smrti.

Sosed je hipno pregledal stan reči.

Kratko malo požene sosod kravo, da vstane, vzame svoj nož iz toka in sune z močnim in hitrim sunkom v trebuh živali, na mestu, kjer je lakotnica največ obokana. Luknjo poveča sosod še malo navzdol.

Žvižgajoč izide velika množina zraka iz rane. Skoraj istočasno je začela krava lažje dihati. Z čistim prstom je odstranil sosod hrano, ki bi žugala z zadelnjem odprtja. Še nekaj plina je izšlo in pol bednja kašnato-penaste želodčeve vsebine iz rane, ki je 7 cm dolga.

S strahom gleda Anton svojega soseda. Meni, da tak bodec mora biti brez ugovora smrtonosen. Z velikim veseljem gleda tudi, kako krava vsako sekundo lažje diha.

Strahopetnost in nemirnost sta Antona sčasoma popustila. Kakih 5 minut je prešlo, in krava je začela dihati kot prej. Tudi ne ječi več ničemna žival. Za ta čas ni nobene smrtne nevarnosti več“ reče sosod. „Med tem, ko lahko pride še vnetje trebušnice, ako pade v živотно duplino preveč penaste hrane.“

S prva se ni opazilo na kravi ničesar bolnega. Zdaj pa zdaj je izšla množica smrdečih plinov iz rane.

V istem času, ko so imeli opraviti še z rdečkasto kravo, prišla je zopet dekla in naznanila, da je še druga krava napihnjena. Hitro popustita sosod in Anton rdeč- kasto kravo ter ideta k isti. Tudi ta žival je bila močno napihnjena, le toliko ne, kot prejšnja.

Sosed meni, da za nekaj minut ni take nevarnosti, ter zategadelj gre domu po trokar. Ker krava še lahko stoji po konci, zaukaže jo sosod držati za glavo, potem sune s trokarjem v levo lakotnico, tam, kjer je trebuh največ obokan.

Ako bi sunil sosod s trokarjem v desno lakotnico, potem ne bi zadel v vamp, marveč v drob. V tem slu- čaju ne bi izšli plini, marveč žival bi crknila na po- škodbi droba.

Ko se je to zgodilo, držal je medeno lupino nazaj in vzel bodalo lupine zopet ven.

V istem hipu izpraznejo se smrdeči plini iz vampa ob močnem piskanju in žvižganju.

Takoj ni ječala krava več. Tudi dihati je začela lažje.

Kmalu se je zaprla v vamp vtaknjena lupina, kar je sosed takoj zapazil ter vzel brezovo šibico in brskal ž njo v lupini toliko časa, dokler je izšel zrak zopet iz nje.

Po 10 minutah je bila druga krava popolnoma mirna. Poskušala je celo zgrabiti nekaj deteljnih bilk.

Istotako se ni kazalo nobene nevarnosti pri rdečkasti kravi vsaj začasno ne.

Akoravno ni bila prav vesela, toda napihnjena ni bila več tako močno. Predmoleče hrane se niti ni dotaknila. Bržčas jo je rana jako skelila.

Sedaj naznani dekla, da sta še tretja krava in mlada kravica napihnjene.

Sosed in Anton sta res našla ti dve živali napihnjene, čeravno še malo. Kravica zaječi tudi nekaterikrat.

Sosed pregleda živino ter najde, da je gibanje vampa popolnoma ustavljeno.

Pri kravici poskuša sosed, da spusti zrak iz vampa s pomočjo ješčnika. Zategadelj ukaže prinesiti ješčnik. Kos lesa, ki ima na sredi okroglo luknjo skozi, katero se da ješčnik, so stavili v gobec ter potem ga utrdili in zavezali za rogje. Skozi okroglo luknjo je stavil sosed ješčnik ter pazil na to, da ne pride svinčena glavica pod zobe.

Dol suvanje cevi ne dela sedaj nobenih sitnostij. Le malo zraka je izšlo, ko so potegnili vodomerni svinec iz ješčnika.

Sedaj so peljali kravico s cevjo ven na prosto. Spredej so jo postavili še precej visoko, zadaj pa nizko.

Sprva sune sosed vodomerni svinec še enkrat v cev, da postane prazna in prosta, potem vzame vodomerni svinec ven. Ta pot je šlo še precej zraka ven. Ko se je cev zamašila, vpelje se zopet vodomerni svinec. Plin je šel ven. Sedaj se je tudi zapazilo, da je obokanost lakotnici popustila nekoliko.

Sosed potegne zatem ješčnik ven, in živali se je začelo rigati. Pustil je nadaže lakotnico kravice temeljito ribati. Po desetih minutah je bilo boljše, in gibanje vampa se je zopet pojavilo, a kocanje se je pomnožilo. Polagoma je bila lakotnica upadla. Tudi pri tej živali ni nobene naravnostne nevarnosti.

Pri četrti kravi je bilo napihnenje neznatno. Sosed je menil, da bo zadoščalo, ako se krava s poveslom obrzda, kar se je tudi zgodilo.

Poprej so omočili slamo v milni lug. Takoj je začela krava živahno prebavljati. Milni lug je učinil gnus, krava pa je kocala, pri čem je zdaj pa zdaj šlo več smrdečega zraka. Povrh so kravo ribali po trebuhu.

Po četrt ure je bila tudi ta krava ozdravljena, oziroma je upadla. Ko so odstranili poveslo, začela je krava

prežvekvati. Kravica kakor druga krava postala sta boljši. Lakotnica je pri zadnji upadla. Iz medene lupine je izšlo še nekaj smrdečih plinov. Sosed meni, naj se pusti lupino čez noč v rani, kar ne škodi kravi prav nič, kajti plini, ki se bi nabrali po noči v vampu, bi lahko izšli skozi lupino. (Kone sledi.)

Novice.

— Osebnosti. Deželnosodni svetnik v Krškem g. Alojzij Gregorin je premeščen v Celje. Okrajni sodnik v Metliki g. Emil Rizzolli je imenovan deželnosodnim svetnikom v Novem mestu. Imenovani so dalje sodni pristavi gg. Ivan Pogačnik v Kranju okrajnim sodnikom v Krškem, Jurij Šumer v Metliki okrajnim sodnikom istotam, dr. Jakob Toplak v Ptuj, svetniškim tajnikom v Ljubljani, Jos. Sterger v Sevnici svetniškim tajnikom v Mariboru, Anton Appelman v Pliberku okrajnim sodnikom v Podkloštru, dr. Viljem Janežič odvetniškim tajnikom v Mariboru. — Podpredsednik najvišjega računskega dvora na Dunaju grof Anton Pace je pomaknjen v tretji činovni razred. — Ministerialni tajnik v finančnem ministerstvu g. dr. Friderik Ploj je imenovan sekcijem svetnikom v istem ministerstvu.

— Zdravniška zbornica in ljubljanska okrajna bolniška blagajna. Boj mej zdravniško zbornico in mej bolniško blagajno je poravnán. Nastal je bil vsled postopanja blagajne napram zdravnikom, a končal se je s tem, da se je blagajna podvrgla aahtevam zdravniške zbornice.

— Shod slovanskih časnikarjev se bo vršil 23., 24. in 25. septembra v Krakovem.

— Narodni dom v Mariboru. Občinski odbor mariborski je odklonil prošnjo „Posojilnice“ za gostilniško koncesijo za Narodni dom. Še tega ne privošči, da bi Slovenci se mogli v svojih prostorih pri kozarcu vina razveseliti, a če se prikažejo kje drugod, pa vpijejo: izzivanje — policija.

— Nov slovenski časopis. Govori se nam, da začne v kratkem izhajati v Gorici nov slovenski list. Izhajal bo kot glasilo političnega društva „Sloga“ pod imenom „Gorica“.

— Tržaška mestna občina je izgubila pravdo proti inženjerju Ducatiju. Ta je za napravo vodovodnih načrtov, katere je izdelal, katerih pa občina ni porabila, zahteval 45.000 gld. Sodišče mu je priznalo dve tretjini te svote in 2000 gld. pravnih troškov.

— Pevsko društvo »Adrija« v Barkovljah praznuje dne 9. julija desetletnico svojega obstanka.

— Za zgradbo grško-katoliške cerkve v Metliki je daroval biskup Strossmayr 200 gld.

— Uboga Koroška! Na drugem mestu poročamo da je sodnikom v popolnoma slovenskem okraju Podklošter imenovan g. Anton Appelman. Ta gospod je rodóm iz Gradca in lomi le za silo slovenščino, kolikor se je od poslov naučil, a bil je imenovan, ker je njegov oče vpliven gospod!

— Premembe v učiteljstvu. Iz službenih ozirov sta premeščena nadučitelj v Šmartnem pod Šmarno goro gospod Franjo Rojina v Št. Vid nad Vipavo in učitelj g. Fran Punčuh na Slapu pri Vipavi v Ljubno. Učiteljica gospa. Friderika Konehegg je stalno nastavljena na nemški mestni dekliški šoli v Ljubljani, učiteljica gospa. Avgusta Matanovič pa na slovenski mestni dekliški šoli v Ljubljani. Učitelja g. M. Petschauer v Svetlem potoku in g. Andrej Eppich v Kočevski reki sta menjala svoji službi. Nadučitelj v Dobropoljah g. M. Hudovernik in nadučitelj v Št. Janžu g. Ivan Jurman sta šla v pokoj.

Italijanska trgovina razteza svoje pohlepne kremplje tudi že po naših slovenskih krajih. Firma Feltrinelli, ki ima svoj sedež v Milanu, je najnevarnejši konkurent slovenskih lesotržcev. Feltrinelli dela z velikim kapitalom in je skoro vladar na Koroškem in na Tirolskem ter tudi na Notranjskem že izpodriva domače kupce in podkopava eksistenco domačih producentov.

K tej konkurenci velicega kapitala — a Feltrinelli ni jedini kapitalist-konkurent, kajti poleg njega je še več drugih — škodujejo naši lesni trgovini tudi še druge okolnosti. Tržaški in reški Lah je slepar in ocigani malega trgovca koder more. Navadno mu pri prevzetju blaga škartira kolikor je le mogoče, tudi če je roba izborna. Lah jo škartira, ker ve, da je potem mali lesotržec primoran, mu jo prodati za vsako ceno, tudi z izgubo, ker ne mora čakati na denar. O rekriminacijah in sleparstvih s katerimi spravljajo Lah naše ljudi tedaj ob zaslužek, ko je blago že oddano — niti govoriti ni. Najdrastičnejše je veliklesni trgovec — Nemec — označil tržaške razmere, rekši: Če greš v Trstu v kavarno Fabris mej lesotrške laške mešetarje, skrij uro in drži roke v žepih.

Te razmere so napotile male slovenske lesotržce, da so začeli uvaževati misel o ustanovitvi svoje organizacije, s katere pomočjo bi se osvobodili laških prekupcev in obvarovali škode.

Sprožilo se je več projektov, izmed katerih je vsekako najpametnejši projekt g. Lavrenčiča, naj društvo napravi svojo agenturo najprej v Trstu, potem pa po potrebi tudi v Ankoni, v Aleksandriji itd. Ta projekt se da izvršiti brez posebnih stroškov — in to je velike važnosti pri naših malih trgovcih — brez rizika in vender lahko iz nje nastane zavod, ki bode objemal vse slovenske lesotržce.

Dne 2. julija vršil se je v Ljubljani dosti dobro obiskan shod slovenskih lesotržcev. Shod sta pozdravila župan Hribar in predsednik trgovskega in obrtnega društva za Kranjsko Fr. Trdina. Shod je izvolil poseben odbor, kateremu je dal naročilo, da stvar vsestransko prestudira in uvažuje, in da potem stopi s svojimi projekti pred lesotržce.

Mi želimo, da bi se odboru posrečilo dobiti pravo obliko za to zadevo, kar je jako težavno, tako da se reši vprašanje na korist slovenske lesne trgovine.

Kmetijstvo.

Križi in težave sosedu Antona z živinskimi boleznimi.

Napihnjene krave.

(Konec)

Ko se prežvekovanje spet prikaže, reče sosed, naj se lupino vzame ven, ker v tem slučaju se ne naberejo nikakršni plini, kajti pri prežvekovanju nabrani plini izidejo naravnim potom skozi goltanec.

Po odtegnitvi lupine iz rane naj se to zapre s smolnim obližem.

To si je Anton dobro zapomnil. Ko je po nekoliko urah krava začela prežvekvati, vzame Anton medeno lupino iz rane ter je zamašil mesto [zbojčaja s smolnim obližem.

Pri rdečkasti kravi ni še bilo vse v redu, kajti ista je bila vbodena z nožem. Krava ni prav nič jedla. Imela je mogoče mrzlico. Žalostno, tiho in upadlo je stala rdečkasta krava v hlevu. Dihanje je bilo ednakomerno. Iz 7 cm dolge trebušne rane šla je večkrat penasta želodčna vsebina ven. Sosed je svetoval Antonu, naj gre po živinozdravnika, ki je prišel še le drugo jutro.

Druga in tretja krava ter kravica bile so popolnoma zdrave in vesele drugi dan. Tudi prva zbodljena krava je bila nekoliko boljša, ko je živinozdravnik došel. Snedla je omelce sena s slastjo. Žila je bila nekaj hitreje kot navadno. Dihanje pa je bilo mirno in iztekavanje iz trebušne rane je popolnoma ponehalo.

Živinozdravnik je smatral stan krave malo nevarnim. Mislil je, da se lahko prikaže vnetje trebušnice, ker je padlo nekoliko želodčne vsebine v telesno duplino.

To ni ravno naravnost nevarno, a bilo bi bolje, če se bi novim iztekavanjem zoperstavljalo. Zategadelj je pred vsem potrebno, da se krava postavi, da postane vamp nekoliko prazen. Razen tega je zaukazal živinozdravnik, naj se ranine strani namaže z mešenico iz ene žlice yzola in $\frac{1}{4}$ l gorke vode.

Nadalje je zaukazal, naj se pazi na to, da ne leže krava na levo stran, a bi slučajno na levi strani ležala, naj se jo vzgane, da zopet vstane.

Hrana naj ji bode pest sena in malo otrobne pijače.

Vse to se je natančno izpolnilo.

Po 10 dneh bila je rdečkasta krava skoraj popolnoma ozdravljena. Tudi trebušna rana se je deloma zaprla.

Nekaj časa za tem šel je Anton z živinozdravnikom in sosedom na bližnje deteljno polje. Detelja je bila pri gorkem in vlažnem vremenu videti jako lepa, polje pa je bilo pognojeno s superfosfatom.

Črnozeleno deteljo je bila tu. Živinozdravnik je menil, napihnjenje krav se je zategadelj pojavilo, ker se je dalo prvokrat kravi preveč mastne in dobre detelje.

Bolje bi bilo, če se bi deteljo pomešalo z nekoliko slame, ali če bi dobile krave po detelji nekaj sena. Z mastno deteljo iz pogojenih polj treba previdno ravnati, kajti taka detelja je sočnejša ko detelja iz nepogojenih ali le malo pogojenih polj.

Deteljo naj se ne pusti dosti časa na enem kupu, taka namreč provzroči mnogo hitrejše napihnjenje kot tista, ki je na prostem na vozu naložena, kajti od vseh stranij ima zrak odprto pot.

To sta si Anton in dekla dobro zapomnila; zadnja bi bila kmalu s svojo mehko srčnostjo nakrmila rdečkasto kravo do smrti. Za sedaj se je zahvaliti energičnemu postopanju soseda, da se ni nešreča zgodila, kajti ta je rešil rdečkasto kravo smrti.

Novice.

— **Osebnosti.** Stavbni adjunkt v Ljubljani g. Alojzij Majstrovich je imenovan poštним in brzojavnim inženierjem istotam. Domobranski divizionar v Josefov u fml. Anton pl. Sterzi, ki je bil svoj čas brigadir v Ljubljani, je šel v pokoj. — Okrajna bolniška blagajna ljubljanska je imenovala za svoje zdravnike gg. dr. Ivana Jenka, dr. Ludovika Jenka in dr. Otmarja Krajca. — Poročnik Karol Stoeker pri pešpolku št. 88. je stopil v pokoj in se nastani v Kranju. Profesor na Dunaju dr. P. Maresch je imenovan ravnateljem državne gimnazije v Ptuj.

— **Promocija.** Na Dunajskem vseučilišču je bil 23. m. m. promoviran g. Metod Dolenec, c. kr. avskultant v Novem Mestu, doktorjem prava. Čestitamo!

— **Cerkvene vesti.** Dekan v Konjicah č. g. Jernej Voh je imenovan za knezoškofijskega konzistorijalnega svetnika. V pokoj sta stopila župnika lavatinske škofije čč. gg. Ivan Trampuš in Andrej Fekonja.

— **Odlikovanje.** Častno svetinjo za štiridesetletno zvesto službovanje so dobili gozdar Andrej Rotherl v Kopačnici in bivši rudar Mat Pirc v Šemniku.

— **Komisija za odmero pridobninskega davka** je imela 24. junija svojo sejo, pri kateri je rešila 32 ugovorov. Potem so bili za izstop izžrebani naslednji člani komisije (polovica imenovanih in polovica voljenih članov in namestnikov): Finančni svetnik Dobida, župan Sever, K. Leskovic, P. Grasselli, E. Regnard, F. Souvan, notar Gogola in namestniki Gassner, Drelse in Omersa.

— **Nova ustanova.** Finančne prokurature adjunkt g. dr. Josip Stare v Ljubljani je daroval 15.000 gld. za napravo dveh dijaških ustanov za srednješolce in visokošolce.

— **Enketa za povzdigo govedoreje,** ki naj sklepa o premembi zakona o govedoreji iz l. 1890., kakor je to nasvetoval posl. Božič v zadnjem zasedanju dež. zbora, se je vršila pod predsedstvom dež. glavarja Detele dne 30. junija.

— **Občinske volitve v Gorici** so se minoli teden izvršile brez hrupa in brez zanimanja. Izvoljeni so sami laški radikali. Slovenci in takozvani laški konservativci se volitev niso udeležili.

— **Na Šmarno goro** napravili so v nedeljo dne 2. julija delavci iz papirnice v Goričah in v Medvodah izlet. Gosp. knezoškof je blagovolil iti z delavci na Šmarno goro in je tam zanje sam opravil službo božjo.

— **Konsekracija župne cerkve v Šempetru pri Novem Mestu** in altarjev je določena na dan 23. julija t. l.

— **Cesarjev dar.** Cesar je podaril gasilnemu društvu v Sori 60 gld., onima v Vinici in v Boh. Belu pa po 80 gld. podpore in to iz svoje zasebne blagajne.

— **Südmark na Koroškem** se vsiljuje vedno hujše v slovenske kraje, zlasti je začela rogoviliti okrog Železne Kaplje, kjer jo vodi notar Schwarzl.

— **Mestna hranilnica v Radovljici.** V mesecu juniju 1899 je 142 strank uložilo 24.459 gld. 67 kr.; 120 strank vzdignilo 11.534 gld. 9 kr. 33 strankam se je izplačalo posojil 16.065 gid. — denarni promet 86.467 gld. 15 kr.

— **Prešernov spomenik.** Odbor za postavljenje Prešernovega spomenika je razpisal dvoje častnih nagrad po 600 in 400 kron za najboljši načrt. Kolikor nam je znano, se zanimata za spomenik najznamenitejša naša kiparja Gangl in Repič.

— **Zapriseženje ljubljanskega župana** se je izvršilo na običajni stavnostni način dne 3. t. m. Cesarsko vlado je zastopal deželni predsednik baron Hein, kateri je v svojem govoru pohvalno priznaval uspešno dalovanje županovo v minoli triletni dobi ter mu za prihodnost posebno polagal na srce pravičnost in objektivnost napram vsem in pa največjo varčnost. Župan Hribar je potem v daljšem govoru narisal svoj program za prihodnjo dobo, kateri se izvrši v okviru sedanjih finančnih dohodkov mestne občine in je obljubil pravičnost vsem pa tudi varovanje slovenskega značaja mestne občine.

— **Razburjenost med učiteljstvom,** ki je nastala vsled tega, ker je dež. šolski svet sklenil „iz službenih ozirov“ premestiti nadučitelja F. Rojino iz Šmartna pod Šmarno goro v Št. Vid na Vipavskem in učitelja F. Punčuha s Slapa na Vipavskem v Ljubno na Gorenjskem, dasi se ni proti njima vršila nikaka preiskava in se uradoma pohvalno priznava njiju delovanje, je dobila drastičnega izraza v tem, da so se razni učitelji pismeno zavezali, da ne bo nobeden izmed njih kompetiral v Št. Vid. To je vsekako dokaz lepe kolegijalnosti, ki je v teh slučajih na mestu zategadelj, ker je Rojina z večjo svoto angažiran pri uzornem čebelnjaku, ki ga je napravil, Punčuh pa izgubi izdaten postranski zaslužek pri posojilnici na Slapu.

— **Goriški deželni zbor,** ki je imel v celem zasedanju le jedno samo sejo, je bil dne 30. junija zaključen, ker se je izkazalo, da ne bode sklepčen. Dvakrat so se mej slovenskimi in mej laškimi poslanci vršila pogajanja, a obakrat so bili brez uspeha. Slovenci so stavili jako skromne pogoje, toda Lahji so tudi te pogoje odbili, češ, da nasprotujejo prvenstvu Lahov na Primorskem. Zdaj se pričakuje, da vlada deželni zbor razpusti. Ako bi bila vlada tekom pogajanja količkaj resno hotela, da se doseže porazumljenje, bi se bili Lahji prav gotovo udali, saj je vse laško gospodstvo na Primorskem odvisno od vladne milosti. Toda vlada ni storila ničesar, da omogoči sporazumljenje, stala je popolnoma apatično na strani, prav kakor da jej na blagonaklonjenosti laške stranke več ležeče, kakor na vsem drugem.

— **Nedeljski počitek** je vsled sklepa deželnega odbora uveden z dnem 1. julija pri deželnih uradih.

— **„Slovenska matica“** je imela dne 21. junija svoj občni zbor, na katerem se je razpravljalo o odborovem nasvetu, naj se odbor pooblasti, podati društveno, ob Zvezdi stoječo hišo ofertnim potom, ali pa naj se dovoli 3000 gld. za poprave. Hišo bi rad kupil g. Drag Hribar iz Celia (ki je ponudil, da plača polovico kupnine, za drugo polovico pa, da hoče matične knjige tiskati, kateri ofert pa se je zdel odboru nesprejemljiv) in knjigotržec g. Bamberg iz Ljubljane. Občni zbor je naročil odboru, naj zasliši strokovnjake glede poprave poslopja in naj pretresa vprašanje, kako zvišati rentabiliteto hiše. V tem, da naj se hiša ne proda, je bil skoraj ves občni zbor jednih mislij. Zlasti bi se ne smela prodati Nemcu. Saj imajo Nemci itak največje ljubljanske hiše že v svojih rokah.

— **45 bikov — plemenjakov** je nakupila te dni na Kranjskem hrvaška dež. vlada.

— **Plemstvo** je podelil cesar vpokojenemu stotniku Josipu Gratzju v Gradcu in sicer s pridelkom „plem. Wardenegg“. Ta najnovejši plemenitaš je oče znanega humorističnega profesorja na ljubljanski višji gimnaziji dr. Oskarja Gratyja.